

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2014 r. – Grigoriadis i in. przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i in.**(Sprawa T-413/14)**

(2014/C 439/39)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Grigoris Grigoriadis (Ateny, Grecja), Faidra Grigoriadou (Ateny), Ioannis Tsolias (Saloniki, Grecja), Dimitrios Alexopoulos (Saloniki), Nikolaos Papageorgiou (Ateny) i Ioannis Marinopoulos (Ateny) (przedstawiciel: adwokat Ch. Papadimitriou)

Strona pozwana: Parlament Europejski, Rada Europejska, Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny, Eurogrupa

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że pozwani nie uchwalili środków koniecznych, aby wyraźnie wyłączyć obligacje nabyte przez skarżących od Republiki Greckiej z przymusowego uczestnictwa w programie PSI [udziału sektora prywatnego w finansowaniu długu] dotyczącym posiadaczy greckich papierów wartościowych podlegających prawu greckiemu;
- umożliwienie skarżącym na podstawie jakiegokolwiek aktu prawa wspólnotowego, dyrektywy, rozporządzenia lub innego bezpośrednio skutecznego aktu prawa wspólnotowego, odzyskania całej wartości ich obligacji, które zostały objęte programem PSI bez konsultacji z nimi lub ich zgody; oraz
- przyznanie każdemu ze skarżących na podstawie jakiegokolwiek aktu prawa wspólnotowego, dyrektywy, rozporządzenia lub innego bezpośrednio skutecznego aktu prawa wspólnotowego, odszkodowania w wysokości 500 000 EUR za poniesione niedogodności, szkody i poważne naruszenia praw podstawowych.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: działania legislacyjne i inne, które doprowadziły w Grecji do przymusowego uczestnictwa w PSI posiadaczy greckich papierów wartościowych podlegających prawu greckiemu, stanowiły akty prawa Unii
2. Zarzut drugi: środki podjęte przez rząd grecki w celu sprostania greckiemu długowi stanowią w istocie środki narzucone przez instytucje Unii Europejskiej, a w szczególności przez EBC i Komisję Europejską.
3. Zarzut trzeci: pozwani nie uchwalili środków koniecznych, aby wyraźnie wyłączyć papiery wartościowe skarżących w aktach greckiej rady ministrów, w których określone zostały terminy stosowania ISP w Grecji
4. Zarzut czwarty: niewyłączenie wprost obligacji skarżących z uczestnictwa w PSI wyrządziło skarżącym poważne i bezpośrednie szkody oraz uniemożliwiło im korzystanie z praw podstawowych
5. Zarzut piąty: wszystkie środki prawodawcze rządu greckiego zostały wydane wskutek zalecenia a właściwie decyzji Eurogrupy, ECOFIN, EBC i Komisji Europejskiej

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2014 r. – Micula i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-646/14)**

(2014/C 439/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ioan Micula (Oradea, Rumunia); S.C. European Food SA (Drăgănești Rumunia); S.C. Starmill Srl (Drăgănești); S.C. Multipack Srl (Drăgănești); Viorel Micula (Oradea) (przedstawiciele: K. Hobér, J. Ragnwaldh, T. Pettersson, E. Gaillard i Y. Banifatemi, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji C(2014) 3192 (final) z dnia 26 maja 2014 r. przyjętej w sprawie pomocy państwa SA.38517 (2014/NN) – Micula przeciwko Rumunii (ICSID orzeczenie sądu arbitrażowego) nakazującej Rumunii zawieszenie wszelkich działań obejmujących wykonanie lub zastosowanie się do orzeczenia z dnia 11 grudnia 2013 r. wydanego przez sąd arbitrażowy utworzony w ramach Międzynarodowego Centrum Rozstrzygania Sporów Inwestycyjnych (ICSID) w sprawie Ioan Micula, Viorel Micula i inni przeciwko Rumunii (ICSID sprawa nr ARB/05/20), w zakresie w jakim Komisja uważa, że wykonanie tego orzeczenia stanowi niezgodną z prawem pomoc państwa, do czasu przyjęcia przez Komisję ostatecznej decyzji co do zgodności takiej pomocy państwa z rynkiem wewnętrznym.
- przyznanie skarżącym zwrotu kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na braku kompetencji.

- Prawo UE nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie, a Komisja nie posiada kompetencji w zakresie wydania decyzji zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999. Decyzja Komisji nie uwzględnia faktu, że Rumunia jest zobowiązana na mocy prawa międzynarodowego do bezzwłocznego wykonania orzeczenia ICSID a międzynarodowe zobowiązania Rumunii przeważają na prawem UE. Decyzja Komisji narusza art. 351 ust. 1 TFEU oraz art. 4 ust. 3 TEU, które uznają i chronią zobowiązania Rumunii wynikające z konwencji ICSID oraz dwustronnej umowy inwestycyjnej pomiędzy Szwecją i Rumunią.

2. Zarzut drugi oparty na oczywistym naruszeniu prawa i błędzie w ocenie.

- Komisja naruszyła prawo błędnie uznając wykonanie orzeczenia ICSID za nową pomoc państwa oraz naruszyła uzasadnione oczekiwania skarżących. Decyzja Komisji w całości jest oparta na błędnym założeniu, że wykonanie orzeczenia ICSID stanowi pomoc państwa w rozumieniu prawa UE. Orzeczenie ICSID nie przyznaje skarżącym korzyści gospodarczej ani nie stanowi środka o charakterze selektywnym lub dobrowolnego działania, które można przypisać Rumunii, ani też nie narusza ani nie zakłóca konkurencji.

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2014 r. – Bayerische Motoren Werke przeciwko Komisji

(Sprawa T-671/14)

(2014/C 439/41)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Bayerische Motoren Werke AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Rosenthal, G. Drauz i M. Schütte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie SA.32009 (2011/C) zgodnie z art. 263 ust. 4 TFUE w zakresie, w jakim stwierdzono w niej niezgodność z rynkiem wewnętrznym kwoty 28 257 273 EUR, która odpowiada części wnioskowanej pomocy w wysokości 45 257 273 EUR, przekraczającej kwotę 17 mln EUR;
- posiłkowo: stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie SA.32009 (2011/C) zgodnie z art. 263 ust. 4 TFUE w zakresie, w jakim stwierdzono w niej, że niepodlegająca zgłoszeniu na podstawie art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 800/2008 ⁽¹⁾ kwota 22,5 mln EUR jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym;